

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. LP289/2004
din 22.07.2004

privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale

Publicat : 10.09.2004 în MONITORUL OFICIAL Nr. 168-170 art. 773 Data intrării în vigoare

MODIFICAT

[*LP257 din 16.12.20, MO353-357/22.12.20 art.288; în vigoare 01.01.21*](#)

[*LP190 din 19.11.20, MO344-351/18.12.20 art.225; în vigoare 01.01.21*](#)

[*LP60 din 23.04.20, MO108-109/25.04.20 art.186; în vigoare 01.01.21*](#)

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și sfera de aplicare a prezentei legi

(1) Prezenta lege stabilește dreptul la prestații de asigurări sociale pentru prevenirea, limitarea, înlăturarea riscurilor sociale și susținerea financiară a persoanelor îndreptățite a le primi, în cazul producerii unor astfel de riscuri.

(2) Reglementările prezentei legi se aplică în cazul următoarelor riscuri sociale asigurate: îmbolnăvirea, maternitatea, creșterea copilului și decesul.

Capitolul II

PRESTAȚIILE DE ASIGURĂRI SOCIALE

Articolul 2. Dreptul la prestații de asigurări sociale

(1) Dreptul la prestații de asigurări sociale, în condițiile prezentei legi, se exercită prin sistemul public de asigurări sociale.

(2) La prestații de asigurări sociale au dreptul asigurații cu domiciliul sau reședința în Republica Moldova și șomerii cu drept la ajutor de șomaj (în continuare - *șomeri*).

(3) Persoana are dreptul la prestațiile de asigurări sociale legate de riscurile sociale de care este asigurată.

(4) Persoanele asigurate au dreptul, în condițiile prezentei legi, la prestații de asigurări sociale și în cazurile în care riscul asigurat s-a produs în perioada de probă sau în ziua concedierii. În cazul persoanelor angajate în baza contractului individual de muncă pe durată determinată precum și în cazul lichidării unității, dreptul la prestații încetează la data încetării contractului, cu excepția dreptului la indemnizație de maternitate și indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă survenită în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale. În cazul încetării contractului individual de muncă pe durată determinată, precum și în cazul lichidării unității în perioada aflării în concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului se menține și după încetarea contractului, cu condiția că asiguratul nu se angajează la o altă unitate.

(4¹) Dreptul persoanei asigurate la indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) se stabilește dacă aceasta pierde, la toate unitățile în care desfășoară activități, venitul asigurat pentru întreaga perioadă a concediului medical.

(5) Categoriile de persoane asigurate obligatoriu în sistemul public sînt specificate în Legea nr.489-XIV din 8 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale.

Articolul 3. Acordurile (convențiile) internaționale

Dacă acordurile (convențiile) internaționale privind asigurările sociale la care Republica Moldova este parte stabilesc alte dispoziții decît cele din prezenta lege, se aplică dispozițiile acestor acorduri (convenții).

Articolul 4. Sursele de finanțare a prestațiilor de asigurări sociale

(1) Plata prestațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b), c), d), f), g), h) se efectuează integral de la bugetul asigurărilor sociale de stat.

(2¹) Începînd cu anul 2013, plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente nelegate de muncă, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (3) din prezentul articol, se efectuează în modul următor:

a) primele cinci zile calendaristice de incapacitate temporară de muncă se plătesc din mijloacele angajatorului, ale liber-profesionistului ce practică activitate în sectorul justiției, însă nu mai mult de 15 zile cumulative pe parcursul unui an calendaristic în cazul mai multor perioade de incapacitate temporară de muncă. În cazul șomerilor, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se plătește din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat din prima zi;

[Art.4 al.(2¹), lit.a) modificată prin LP257 din 16.12.20, MO353-357/22.12.20 art.288; în vigoare 01.01.21]

b) începînd cu a șasea zi calendaristică de incapacitate temporară de muncă, iar în cazul mai multor perioade de incapacitate temporară de muncă - începînd cu prima zi după expirarea celor 15 zile cumulative plătite din mijloacele angajatorului, ale liber-profesionistului ce practică activitate în sectorul justiției, indemnizația se plătește din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat.

[Art.4 al.(2¹), lit.b) modificată prin LP257 din 16.12.20, MO353-357/22.12.20 art.288; în vigoare 01.01.21]

(3) Plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de tuberculoză, de SIDA, o maladie oncologică sau de apariția riscului de întrerupere a sarcinii, precum și plata

indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă femeilor gravide care se află la evidență în instituțiile medico-sanitare, se efectuează integral de la bugetul asigurărilor sociale de stat, începând cu prima zi calendaristică de incapacitate temporară de muncă.

[Art.4 al.(4) abrogat prin LP257 din 16.12.20, MO353-357/22.12.20 art.288; în vigoare 01.01.21]

Articolul 5. Tipurile de prestații de asigurări sociale

(1) Asigurații din sistemul public de asigurări sociale au dreptul la următoarele prestații:

a) indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente nelegate de muncă;

b) indemnizație pentru prevenirea îmbolnăvirilor (carantină);

c) prestație pentru recuperarea capacității de muncă;

d) indemnizație de maternitate;

f) indemnizație pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani;

g) indemnizație pentru îngrijirea copilului bolnav;

h) ajutor de deces.

(2) Șomerii au dreptul la prestațiile prevăzute la alin.(1) lit.a), d) și h).

(3) Modul de acordare a prestațiilor de asigurări sociale se stabilește de Guvern.

(4) Prestațiile menționate în prezentul articol se achită de către Casa Națională de Asigurări Sociale direct beneficiarilor, cu excepția cazului prevăzut la art. 4 alin. (2¹) lit. a).

Articolul 6. Condițiile de acordare a prestațiilor de asigurări sociale

(1) Asigurații au dreptul la prestații de asigurări sociale dacă au un stagiu total de cotizare de cel puțin 3 ani.

(2) Asigurații care au un stagiu total de cotizare de pînă la 3 ani beneficiază de dreptul la prestații de asigurări sociale dacă confirmă un stagiu de cotizare de cel puțin 9 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei producerii riscului asigurat sau datei nașterii copilului în cazul riscului asigurat creșterea copilului.

(4) Șomerii beneficiază de prestații de asigurări sociale cu condiția suspendării pentru această perioadă a plății ajutorului de șomaj.

(5) Ajutorul de deces se acordă asiguraților indiferent de durata stagiului de cotizare.

(5¹) Indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de tuberculoză, de SIDA sau de o maladie oncologică se stabilesc indiferent de durata stagiului de cotizare.

(6) Femeile asigurate au dreptul la indemnizație de maternitate indiferent de durata stagiului de cotizare.

(7) Soția aflată la întreținerea soțului asigurat beneficiază de dreptul la indemnizație de maternitate în cazul în care soțul confirmă un stagiul de cotizare specificat la alin. (1) sau (2). În cazul înregistrării căsătoriei după producerea riscului asigurat (concediul de maternitate), dreptul la indemnizație se stabilește pentru perioada de la data înregistrării căsătoriei pînă la data expirării concediului de maternitate.

(8) Persoanele care au beneficiat sau beneficiază de prestații de asigurări sociale pe teritoriul altui stat nu pot beneficia, în condițiile prezentei legi, de indemnizație pentru același risc asigurat și pentru aceeași perioadă.

(8¹) Asiguratul care se află în concediu pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului conform uneia dintre opțiunile prevăzute la art. 18 alin. (1) dacă confirmă stagiul de cotizare specificat la alin. (1) sau (2) din prezentul articol.

[Art.6 al.(8¹) modificat prin LP257 din 16.12.20, MO353-357/22.12.20 art.288; în vigoare 01.01.21]

(8²) Liber-profesioniștii ce practică activitate în sectorul justiției au dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului conform uneia dintre opțiunile prevăzute la art. 18 alin. (1) dacă confirmă stagiul de cotizare specificat la alin. (1) sau (2) din prezentul articol.

[Art.6 al.(8²) introdus prin LP257 din 16.12.20, MO353-357/22.12.20 art.288; în vigoare 01.01.21]

Articolul 7. Baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale

(1) Baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, venit din care, la data stabilirii indemnizației, au fost calculate și plătite contribuții.

[Art.7 al.(1) modificat prin LP60 din 23.04.20, MO108-109/25.04.20 art.186; în vigoare 01.01.21]

(2) Baza de calcul al indemnizației de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. f) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii copilului, venit din care, la data stabilirii indemnizației, au fost calculate și plătite contribuții. Lunile calendaristice ale concediului prenatal se substituie cu același număr de luni calendaristice imediat premergătoare perioadei incluse în calcul.

[Art.7 al.(2) modificat prin LP60 din 23.04.20, MO108-109/25.04.20 art.186; în vigoare 01.01.21]

(3) Venitul asigurat pentru lunile incluse în calcul la determinarea bazei de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale nu poate depăși suma a 5 salarii medii lunare prognozate pe economie pentru anul respectiv înmulțită la 12 sau la numărul de luni în care persoana a realizat venit asigurat. În cazul în care în calcul se include anul calendaristic incomplet, venitul asigurat se plafonează reieșind din numărul de luni în care a fost realizat venitul asigurat pentru anul respectiv. Salariul mediu lunar prognozat pe economie se aprobă de Guvern.

(3¹) Venitul lunar asigurat pentru liber-profesioniști ce practică activitate în sectorul justiției se determină prin împărțirea a 1/12 a taxei fixe a contribuției de asigurări sociale de stat stabilită pentru anul corespunzător la cota tarifului contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii pentru angajatorii sectorului privat pentru această perioadă. Venitul lunar asigurat determinat se include în calcul în lunile pentru care au fost plătite taxele fixe ale contribuției de asigurări sociale de stat obligatorii stabilite începând cu 1 ianuarie 2021.

[Art.7 al.(3¹) introdus prin LP257 din 16.12.20, MO353-357/22.12.20 art.288; în vigoare 01.01.21]

(4) Venitul mediu lunar asigurat se determină prin împărțirea la 12 a venitului asigurat realizat la toate unitățile în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat.

(5) În cazul lipsei integrale a venitului asigurat la toate unitățile în unele și aceleași luni calendaristice sau în toate lunile din perioada celor 12 luni calendaristice incluse în calcul, aceste luni se substituie cu același număr de luni calendaristice consecutive imediat premergătoare perioadei incluse în calcul în care s-a realizat venit asigurat. Perioada de substituie este de cel mult 36 de luni calendaristice consecutive.

(6) În cazul în care asiguratul pe parcursul celor 12 luni calendaristice premergătoare lunii survenirii riscului asigurat nu a realizat venit asigurat din motiv de concediu de maternitate și/sau concediu pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani, cuantumul indemnizației de maternitate și al indemnizației lunare pentru creșterea copilului se stabilește din baza de calcul în al cărei temei s-au calculat aceste indemnizații pentru copilul precedent, inclusiv în cazul în care a beneficiat de anumite plăți unice pe parcursul acestor concedii.

(6¹) În cazul în care liber-profesionistul ce practică activitate în sectorul justiției pe parcursul celor 12 luni calendaristice premergătoare lunii survenirii riscului asigurat nu a realizat venit asigurat din motiv de beneficiere de indemnizație de maternitate și/sau de indemnizație pentru creșterea copilului, cuantumul indemnizației de maternitate și al indemnizației lunare pentru creșterea copilului se stabilește din baza de calcul în al cărei temei s-au calculat aceste indemnizații pentru copilul precedent, inclusiv în cazul în care a beneficiat de anumite plăți unice pe parcursul perioadei luate în calcul.

[Art.7 al.(6¹) introdus prin LP257 din 16.12.20, MO353-357/22.12.20 art.288; în vigoare 01.01.21]

(7) Baza de calcul al indemnizației de maternitate pentru femeile asigurate, precum și al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de tuberculoză, de SIDA sau de o maladie oncologică, care nu se încadrează în niciuna dintre condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) și (2) din prezenta lege o constituie 35% din salariul mediu lunar prognozat, stabilit de Guvern, pentru anul în care s-a produs riscul asigurat.

(8) Baza de calcul al indemnizației de maternitate acordate soției aflate la întreținerea soțului asigurat o constituie venitul mediu lunar asigurat al soțului, determinat în condițiile prezentului articol.

(9) În cazul lipsei bazei de calcul pentru stabilirea indemnizației pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani, cuantumul indemnizației reprezintă cuantumul indemnizației minime lunare pentru creșterea copilului în cazul persoanei asigurate, determinate în modul stabilit de Guvern.

(10) În cazul persoanelor asigurate pentru care lipsește baza de calcul la stabilirea indemnizațiilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a), baza de calcul o constituie 35% din salariul mediu lunar prognozat, stabilit de Guvern, pentru anul în care s-a produs riscul asigurat.

(11) Baza de calcul al indemnizațiilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) și d) pentru șomeri o constituie cuantumul lunar al ajutorului de șomaj la data producerii riscului asigurat.

(12) Venitul asigurat se include în calcul în lunile pentru care a fost calculat.

(13) Indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) se calculează și se plătesc pentru zilele calendaristice. Venitul asigurat pentru o zi calendaristică se determină prin împărțirea venitului mediu lunar asigurat, calculat în conformitate cu prevederile prezentului articol, la numărul de zile calendaristice din luna pentru care se plătește indemnizația.

(14) Indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d), f) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a), stabilite în conformitate cu prezenta lege, nu se recalculază, cu excepția cazurilor de modificare a legislației privind modul de salarizare sau în baza hotărârii judecătorești.

(15) Baza de calcul al indemnizației prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) stabilite din contul angajatorului o constituie salariu mediu al angajatului, determinat în modul stabilit de Guvern.

Articolul 8. Confirmarea dreptului la indemnizație pentru incapacitate

temporară de muncă

Dreptul la indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă se confirmă prin certificat de concediu medical, întocmit în modul aprobat de Guvern.

Articolul 9. Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru

incapacitate temporară de muncă

(1) Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă este de cel mult 180 de zile în cursul unui an calendaristic. Plata indemnizației se efectuează în condițiile art. 4.

(3) Șomerilor, în perioada de acordare a ajutorului de șomaj, indemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă se acordă pentru o perioadă de pînă la 30 de zile în cursul unui an calendaristic.

(4) Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă tuturor beneficiarilor ce cad sub incidența prezentei legi, în caz de tuberculoză, SIDA și maladie oncologică, este de cel mult un an pe parcursul ultimilor 2 ani.

(5) Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă a femeii gravide se acordă pe durata concediului medical fără restricții.

(6) Pentru cazurile neîntrerupte de incapacitate temporară de muncă, cu trecere dintr-un an calendaristic în altul, calculul zilelor se efectuează pentru toată perioada, începînd cu prima zi de incapacitate temporară de muncă.

Articolul 10. Dreptul la prelungirea perioadei pentru care se acordă

indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă

(1) Medicul curant propune încadrarea în grad de dizabilitate în cazul în care bolnavul nu a fost recuperat la expirarea perioadei pentru care se acordă indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă, stabilită în conformitate cu prezenta lege. În cazul în care măsurile de tratament și reabilitare nu s-au soldat cu ameliorarea stării de sănătate, boala sau trauma are o evoluție îndelungată și/sau au apărut semne de dizabilitate cu pierderea capacității de muncă, trimiterea bolnavului la expertizare se efectuează indiferent de durata concediului medical.

(2) În situații temeinic motivate privind posibilitatea recuperării, medicul curant decide prelungirea concediului medical peste 180 de zile, în scopul evitării încadrării în grad de dizabilitate și al menținerii asiguratului în activitate. Prolungirea concediului medical peste 180 de zile se face pentru cel mult 30 de zile, în funcție de evoluția cazului și de rezultatele acțiunilor de recuperare.

(5) În cazul prelungirii concediului medical peste 180 de zile, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se acordă pentru întreaga perioadă de concediu medical prelungit.

Articolul 11. Plata indemnizației în cazul încadrării în grad

de dizabilitate

În cazul în care CNDDCM a decis încadrarea în grad de dizabilitate, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se plătește pînă la data la care persoanei i s-a stabilit grad de dizabilitate, fără a se depăși perioada maximă pentru care se acordă indemnizație, prevăzută de prezenta lege.

Articolul 12. Dreptul la indemnizații de asigurări sociale în anumite

situații

(1) Indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) se acordă și în cazul în care incapacitatea temporară de muncă a survenit în timpul concediului de odihnă anual. Concediul se prelungeste cu durata incapacității temporare de muncă ce a decurs în interiorul său.

(2) Nu se acordă indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediu neplătit la toate unitățile, pentru perioada suspendării contractului individual de muncă și altor contracte în vederea executării de lucrări sau prestării de servicii.

(3) Nu se acordă indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) în perioada în care asiguratul se află în concediul pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani. Norma dată nu se aplică persoanelor care își reiau activitatea de muncă, cu excepția normelor prevăzute la alin. (4) din prezentul articol.

[Art.12 al.(3) modificat prin LP257 din 16.12.20, MO353-357/22.12.20 art.288; în vigoare 01.01.21]

(4) În cazul persoanelor care își reiau activitatea de muncă și beneficiază de indemnizație pentru creșterea/îngrijirea copilului, indemnizația pentru îngrijirea acestui copil bolnav nu se acordă. Această normă nu se aplică indemnizațiilor pentru îngrijirea altor copii bolnavi ai persoanei asigurate.

[Art.12 al.(4) introdus prin LP257 din 16.12.20, MO353-357/22.12.20 art.288; în vigoare 01.01.21]

Articolul 13. Cuantumul indemnizației pentru incapacitate temporară

de muncă

(1) Cuantumul lunar al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă se stabilește diferențiat, în funcție de durata stagiului de cotizare, după cum urmează:

a) 60% din baza de calcul stabilită conform art.7 - în cazul unui stagiu de cotizare de pînă la 5 ani;

b) 70% din baza de calcul stabilită conform art.7 - în cazul unui stagiu de cotizare cuprins între 5 și 8 ani;

c) 90% din baza de calcul stabilită conform art.7 - în cazul unui stagiu de cotizare de peste 8 ani.

(2) Cuantumul indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de tuberculoză, SIDA sau de o maladie oncologică este de 100% din baza de calcul stabilită conform art.7.

(3) Cuantumul lunar al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă plătite din mijloacele angajatorului se stabilește în proporție de 75% din salariul mediu al angajatului, determinat în modul stabilit de Guvern.

(4) Cuantumul lunar al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă plătite din mijloacele liber-profesionistului ce practică activitate în sectorul justiției se stabilește în proporție de 75% din salariul mediu lunar prognozat pe economie, stabilit de Guvern, pentru anul în care s-a produs riscul asigurat.

[Art.13 al.(4) introdus prin LP257 din 16.12.20, MO353-357/22.12.20 art.288; în vigoare 01.01.21]

Articolul 14. Indemnizația pentru prevenirea îmbolnăvirilor

(1) În scopul prevenirii îmbolnăvirilor, asiguratul are dreptul la indemnizație pentru carantină.

(2) Indemnizația pentru carantină se acordă asiguratului căruia i se interzice să-și continue activitatea din cauza carantinei, pe o durată stabilită prin certificat de concediu medical, întocmit conform legislației în vigoare.

(3) Indemnizația pentru prevenirea îmbolnăvirilor se stabilește în condițiile și în cuantumurile prevăzute la art.13 alin.(1).

(4) Indemnizația pentru carantină nu se acordă pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediul neplătit, în concediul pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani și pentru perioada suspendării contractului individual de muncă. Norma dată nu se aplică persoanelor care își reiau activitatea de muncă.

Articolul 15. Prestațiile pentru recuperarea capacității de muncă

(1) În scopul recuperării capacității de muncă, asiguratul are dreptul la:

- a) indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă în legătură cu protezare ortopedică;
- b) tratament balneosanatorial.

(2) Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă în legătură cu protezare ortopedică se acordă, în cazul în care asiguratul este internat în staționar pentru protezare și/sau pentru intervenție ortopedică, pe toată perioada de aflare în staționar.

(3) Modul de acordare a biletelor de tratament balneosanatorial se stabilește de Guvern.

(4) Indemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă în legătură cu protezare ortopedică nu se acordă pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediu neplătit, în concediu pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani și pentru perioada suspendării contractului individual de muncă. Norma dată nu se aplică persoanelor care își reiau activitatea de muncă.

Articolul 16. Indemnizația de maternitate

(1) Asiguratele, soțiile aflate la întreținerea soților asigurați și șomerele care s-au aflat la evidență în instituțiile medico-sanitare din Republica Moldova, care au dreptul la concediu de maternitate, ce include concediul prenatal și concediul postnatal, beneficiază de indemnizație de maternitate.

(2) Indemnizația de maternitate se acordă integral la a 30-a săptămîină de sarcină, pe o perioadă de 126 de zile calendaristice, iar în cazul nașterilor complicate ori al nașterii a doi copii - de 140 de zile calendaristice. În cazul sarcinilor cu 3 și mai mulți feți, indemnizația de maternitate se acordă la termenul de 24 de săptămîni de sarcină pe o perioadă de 182 de zile calendaristic.

(3) În cazul în care copilul se naște mort sau moare în perioada concediului postnatal, indemnizația de maternitate se acordă pentru perioada stabilită, potrivit alin.(2).

(4) Cuantumul lunar al indemnizației de maternitate este de 100% din baza de calcul stabilită conform art.7.

(6) Soția care se află la întreținerea soțului asigurat beneficiază de indemnizație de maternitate dacă, la data acordării concediului de maternitate, nu este angajată în cîmpul muncii.

Articolul 18. Indemnizația pentru creșterea copilului

(1) Asiguratul care se află în concediul pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani la toate unitățile în care desfășoară activități are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului conform următoarelor opțiuni:

a) de la data acordării concediului pentru îngrijirea copilului și pînă la data împlinirii vârstei de 3 ani a copilului;

b) de la data acordării concediului pentru îngrijirea copilului și pînă la data împlinirii vârstei de 2 ani și 2 luni a copilului. Pentru perioada concediului pentru îngrijirea copilului după împlinirea vârstei de 2 ani și 2 luni și pînă la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului, indemnizația lunară pentru creșterea copilului nu se acordă.

(1¹) În cazul în care data acordării concediului pentru îngrijirea copilului diferă de la unitate la alta, indemnizația se stabilește din data ultimei acordări a acestuia. Pentru unul și același copil se stabilește o singură indemnizație.

(1²) Liber-profesioniștii ce practică activitate în sectorul justiției au dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului conform opțiunilor prevăzute la alin. (1) din ziua următoare datei expirării concediului de maternitate, fără condiția aflării în concediul pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani.

[Art.18 al.(1²) introdus prin LP257 din 16.12.20, MO353-357/22.12.20 art.288; în vigoare 01.01.21]

(2) De indemnizație lunară pentru creșterea copilului beneficiază, la cerere, opțional: unul dintre părinți, bunelul, bunica, o altă rudă care se ocupă nemijlocit de îngrijirea copilului, precum și tutorele, dacă sînt persoane asigurate și îndeplinesc condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art. 6 alin. (1) sau (2).

(3) În cazul în care beneficiarul de indemnizație lunară pentru creșterea copilului se angajează, își reia activitatea de muncă sau se eliberează înainte de expirarea concediului pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani ori desfășoară activități în scopul obținerii de venit, indemnizația stabilită se suspendă, cu excepția cazului în care de aceasta beneficiază mama sau tatăl copilului, și se stabilește, la cerere, uneia dintre persoanele menționate la alin. (2) din prezentul articol, dacă întrunește condițiile prevăzute la art. 6 alin (1) și (2).

(4) Mama sau tata care, după acordarea concediului pentru îngrijirea copilului, își reia activitatea, se angajează, desfășoară activități în scopul obținerii de venit sau se eliberează înainte de expirarea concediului pentru îngrijirea copilului are dreptul la indemnizație lunară.

(5) În cazul copiilor gemeni, tripleți sau multipluți, de dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului beneficiază, la cerere, opțional: concomitent ambii părinți sau concomitent două persoane asigurate menționate la alin. (2). Fiecare asigurat beneficiază de dreptul la indemnizație/ indemnizații pentru copilul/copiii de care îngrijește nemijlocit. Pentru unul și același copil se stabilește o singură indemnizație.

(6) Cuantumul lunar al indemnizației pentru creșterea copilului constituie:

a) 30% din baza de calcul stabilită la art. 7 pentru fiecare copil, dar nu mai puțin decît cuantumul indemnizației minime lunare pentru creșterea copilului a persoanei asigurate, determinate în modul stabilit de Guvern, în cazul solicitării opțiunii prevăzute la alin. (1) lit. a) din prezentul articol;

b) 60% din baza de calcul stabilită la art. 7 pentru fiecare copil, dar nu mai puțin decît cuantumul dublu al indemnizației minime lunare pentru creșterea copilului a persoanei asigurate, determinate în modul stabilit de Guvern, pînă la împlinirea vârstei de 1 an a copilului și 30% din baza de calcul stabilită la art. 7 pentru fiecare copil, din ziua următoare celei de împlinire a vârstei de 1 an și pînă la împlinirea vârstei de 2 ani și 2 luni a copilului, dar nu mai puțin decît cuantumul indemnizației minime lunare pentru creșterea copilului a persoanei asigurate, determinate în modul stabilit de Guvern, în cazul solicitării opțiunii prevăzute la alin. (1) lit. b) din prezentul articol.

(7) Opțiunea solicitată inițial pentru stabilirea indemnizației pentru creșterea copilului nu poate fi modificată ulterior.

Articolul 19. Indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav

(1) Indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav în vîrstă de pînă la 10 ani, iar în cazul copilului care suferă de maladie oncologică și al copilului cu dizabilitate pentru afecțiuni intercurente - pînă la împlinirea vîrstei de 18 ani se acordă în bază de certificat de concediu medical, întocmit în condițiile legislației în vigoare.

(1¹) Dreptul la indemnizație se acordă, opțional: mamei, tatălui sau tutorelui. În cazul în care mama, tata sau tutorele, din motive întemeiate, confirmate documentar, nu pot îngriji copilul bolnav în vîrstă de pînă la 10 ani, copilul care suferă de maladie oncologică în vîrstă de pînă la 18 ani sau copilul cu dizabilitate în vîrstă de pînă la 18 ani, indemnizația se acordă altor persoane asigurate, opțional: altui membru de familie, bunicului, bunicii.

(1²) Indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav nu se acordă pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediul neplătit, în concediul pentru îngrijirea acestui copil pînă la împlinirea vîrstei de 3 ani și pentru perioada suspendării contractului individual de muncă la toate unitățile.

(2) Cuantumul indemnizației pentru îngrijirea copilului bolnav se stabilește în conformitate cu art.13 alin.(1).

(3) Indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav se acordă asiguratului și în perioada concediului anual.

Articolul 20. Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru

îngrijirea copilului bolnav

(1) Perioada pentru care se acordă indemnizație pentru îngrijirea copilului bolnav este de cel mult 14 zile calendaristice în cazul acordării asistenței medicale de ambulatoriu și de cel mult 30 de zile calendaristice în cazul acordării asistenței medicale în staționar pentru perioada în care copilul necesită îngrijire, dar nu mai mult de 60 de zile cumulative într-un an calendaristic pentru fiecare copil.

(2) În cazul în care copilul suferă de boli contagioase, este imobilizat într-un aparat ghipsat ori este supus unor intervenții chirurgicale, suferă de maladie oncologică, tuberculoză, SIDA, durata concediului medical se stabilește de către consiliul medical consultativ, iar indemnizația se acordă pentru perioada integrală a concediului medical.

[Art.20 al.(2) modificat prin LP257 din 16.12.20, MO353-357/22.12.20 art.288; în vigoare 01.01.21]

Articolul 21. Ajutorul de deces

(1) În caz de deces al persoanei, indiferent de durata stagiului de cotizare realizat, de ajutor de deces beneficiază o singură persoană, care prezintă actul de înregistrare a decesului, eliberat de organul abilitat al Republicii Moldova.

(4) Ajutorul de deces se acordă o singură dată, în sumă fixă.

(5) Cuantumul ajutorului de deces se stabilește anual prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Articolul 22. Plata indemnizației pentru incapacitate temporară

de muncă în cazul falimentului angajatorului

În cazul falimentului angajatorului, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, ce a început să curgă anterior acestei situații, se plătește analogic salariului, în temeiul art. 43 din Legea insolvenței nr. 149/2012, din contul bugetului asigurărilor sociale de stat.

Articolul 23. Acordarea indemnizațiilor de asigurări sociale persoanelor

care desfășoară activități în mai multe unități

Pentru persoana care desfășoară/a desfășurat activități în mai multe unități, în fiecare fiind asigurată conform legislației, indemnizațiile de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d), f) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) se calculează în funcție de venitul total asigurat, calculat în conformitate cu art.7.

Articolul 24. Calculul și plata prestațiilor de asigurări sociale

Modul de organizare a activităților privind calculul și plata prestațiilor de asigurări sociale se stabilește de către Guvern.

[Art.24 în redacția LP190 din 19.11.20, MO344-351/18.12.20 art.225; în vigoare 01.01.21]

Articolul 25. Termenele de plată a indemnizațiilor de asigurări sociale

Termenele de plată a prestațiilor de asigurări sociale se stabilesc de Guvern.

Articolul 26. Persoanele cărora li se plătește indemnizație

de asigurări sociale

(1) Indemnizația de asigurări sociale se plătește beneficiarului sau reprezentantului legal.

(2) Indemnizația de asigurări sociale stabilită și neplătită asiguratului decedat se plătește soțului supraviețuitor, copiilor, părinților sau, în lipsa acestora, persoanei care dovedește că l-a îngrijit pînă la data decesului.

(3) Indemnizația de asigurări sociale neplătită la timp din vina organului care o stabilește sau o plătește se plătește integral soțului supraviețuitor, copiilor, părinților sau, în lipsa acestora, persoanei care dovedește că a îngrijit asiguratul decedat.

Articolul 27. Termenul de prescripție pentru plata indemnizației

de asigurări sociale

(1) Indemnizația de asigurări sociale poate fi solicitată, în bază de acte justificative, în termen de 12 luni calculat de la data îndeplinirii condițiilor de stabilire a acestei indemnizații, iar ajutorul de deces - din ziua următoare zilei de deces. Indemnizația pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani solicitată după 12 luni de la data nașterii copilului se stabilește retroactiv, dar nu mai mult decît pentru 12 luni premergătoare datei solicitării, dacă solicitarea a avut loc pînă la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani.

(2) Indemnizația stabilită, dar neîncasată la timp se plătește retroactiv pe o perioadă de cel

mult 3 ani anteriori datei solicitării.

(3) Indemnizația neplătită la timp din vina organului care o stabilește sau o plătește se achită fără nici o limită în termen.

Articolul 28. Încetarea, suspendarea și reluarea plății indemnizațiilor
de asigurări sociale

(1) Plata indemnizației de asigurări sociale încetează începând cu ziua următoare sau, în cazul indemnizației prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. f), cu luna următoare celei în care beneficiarul:

a) a decedat;

b) nu mai îndeplinește condițiile legale pentru acordarea indemnizației;

c) și-a stabilit domiciliul pe teritoriul unui alt stat cu care Republica Moldova nu a încheiat convenții de asigurări sociale.

(2) Plata indemnizației de asigurări sociale încetează în cazul obținerii indemnizației în baza unor documente false.

(3) Plata indemnizației de asigurări sociale se suspendă pe perioada decăderii beneficiarului indemnizației prevăzute la art.18 din drepturile părintești, abandonării sau plasării copilului într-o instituție socială.

(4) Reluarea plății indemnizației de asigurări sociale, suspendate potrivit alin.(3), se face la solicitare, începând cu ziua următoare celei în care a încetat cauza suspendării.

Articolul 29. Stingerea dreptului la indemnizație pentru incapacitate
temporară de muncă

(1) Asiguratul nu este în drept să primească indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă în cazul în care:

a) își cauzează premeditat daune sănătății;

b) și-a pierdut capacitatea de muncă în urma comiterii unei infracțiuni;

c) a urmat tratament forțat, conform hotărîrii judecătorești, cu excepția persoanelor cu dizabilități mintale;

d) se află în detenție sau în proces de expertizare medico-legală;

e) neglijează serviciile medicale sau de reabilitare care îi stau la dispoziție;

f) prezintă acte false;

g) certificatul de concediu medical a fost anulat în modul stabilit de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale;

h) se deplasează peste hotarele țării în perioada aflării în concediul medical, cu excepția deplasării cu scop de tratament.

(2) Modul de restituire a sumelor plătite necuvenit se stabilește de Guvern.

Articolul 30. Controlul acordării prestațiilor de asigurări sociale

Controlul asupra corectitudinii stabilirii, a calculării și a plății prestațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b) și g) îl exercită Inspectoratul de Stat al Muncii.

Controlul asupra corectitudinii stabilirii, a calculării și a plății prestațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) plătite din mijloacele angajatorului îl exercită Inspectoratul de Stat al Muncii.

Capitolul IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 32. Recuperarea sumelor plătite necuvenit

(1) Funcționarii caselor teritoriale de asigurări sociale din a căror vină au fost stabilite și plătite necuvenit sume de la bugetul asigurărilor sociale de stat, ca urmare a nerespectării prevederilor legislației în vigoare, sînt obligați să le restituie.

(2) Sumele plătite fără temei legal, ca urmare a prezentării unor acte false, se rețin din contul beneficiarilor care le-au primit în mod necuvenit.

(3) Sumele nerecuperate de la beneficiarii decedați nu se urmăresc.

Articolul 33. Soluționarea litigiilor ce țin de aplicarea prezentei legi

Litigiile ce țin de aplicarea prezentei legi se soluționează de Casa Națională de Asigurări Sociale sau Inspectoratul de Stat al Muncii, ale căror decizii pot fi atacate în instanță de judecată, conform legislației în vigoare.

Articolul 34. Intrarea în vigoare a prezentei legi

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 1 ianuarie 2005, cu excepția art.7 alin.(5) și art.16, care intră în vigoare la data publicării.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni:

a) va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aproba actele normative necesare punerii în aplicare a prezentei legi.

PREȘEDINTELE

PARLAMENTULUI Eugenia OSTAPCIUC

Chișinău, 22 iulie 2004.

Nr. 289-XV.